Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 5 **Rozeslána dne 20. ledna 1992** **Cena Kčs 8,–**

OBSAH:

21. Zákon o bankách

22. Zákon o Státní bance československé

23. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona České národní rady č. 49/1982 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., a zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů

24. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 58/1991 Sb., o vymezení obsahu mzdových prostředků

21

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1991

o bankách

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Bankami se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické osoby se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice založené jako akciová společnost[1]) nebo státní peněžní ústav podle tohoto zákona (§ 36), které

a) přijímají vklady od veřejnosti a
b) poskytují úvěry

a které k výkonu činností podle písmen a) a b) mají povolení působit jako banka (§ 4).

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) vkladem svěřené peněžní prostředky, které představují závazek vůči vkladateli na jejich výplatu;
b) úvěrem v jakékoliv formě dočasně poskytnuté peněžní prostředky.

(3) Kromě činností uvedených v § 1 odst. 1 písm. a) a b) může banka, pokud z povolení působit jako banka nevyplývá něco jiného, vykonávat tyto další činnosti

a) investování do cenných papírů na vlastní účet;
b) finanční pronájem (finanční leasing);
c) platební styk a zúčtování;
d) vydávání platebních prostředků, např. platebních karet, cestovních šeků;
e) poskytování záruk;
f) otvírání akreditivů;
g) obstarávání inkasa;
h) obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta
   1. s devizovými hodnotami,
   2. v oblasti termínovaných obchodů (futures) a opcí (options) včetně kursových a úrokových obchodů,
   3. s převoditelnými cennými papíry;
i) účast na vydávání akcií a poskytování souvisejících služeb;
j) finanční makléřství;
k) poskytování porad ve věcech podnikání;
l) obhospodařování cenných papírů klienta na jeho účet včetně poradenství (portfolio management);
m) uložení a správa cenných papírů nebo jiných hodnot;
n) výkon funkce depozitáře investičního fondu;
o) směnárenskou činnost (nákup devizových prostředků);
p) poskytování bankovních informací;
r) pronájem bezpečnostních schránek.

(4) Výkon některých činností uvedených v odstavci 3 může být zvláštním zákonem vázán na udělení povolení.

(5) Bankovní činnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) a v odstavci 3 mohou vykonávat prostřednictvím svých poboček také zahraniční banky, které k tomu mají povolení podle § 5.

(6) Právní postavení Státní banky československé upravuje zvláštní zákon.[2])

§ 2

Bez povolení působit jako banka nesmí nikdo přijímat vklady od veřejnosti, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

§ 3

(1) Slovo „banka" nebo „spořitelna", jeho překlady nebo slova, v jejichž základě se tato slova vyskytují, smí užívat v obchodním jménu pouze právnická osoba, které bylo uděleno povolení působit jako banka, pokud není zřejmé ze souvislosti, v níž se slovo „banka" nebo „spořitelna" používá, že tato osoba se nezabývá činností uvedenou v § 1 odst. 1.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na právnické osoby, jejichž obchodní jméno nebo název je zaveden nebo uznáván zákonem nebo mezinárodní smlouvou.

---

[1]) Obchodní zákoník č. 513/1991 Sb.

[2]) Zákon č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé.

ČÁST DRUHÁ
POVOLENÍ PŮSOBIT JAKO BANKA

§ 4

(1) Žádost o povolení působit jako banka se předkládá Státní bance československé. Se žádostí o povolení se předkládá návrh stanov. Náležitosti žádosti, jakož i minimální výši základního jmění, u akciových společností upsaného základního jmění (dále jen „základní jmění"), která je podmínkou pro udělení povolení, stanoví Státní banka československá opatřením,[3]) které vyhlásí ve Sbírce zákonů.

(2) O udělení povolení působit jako banka rozhoduje Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem financí té republiky, na jejímž území bude mít banka sídlo. Rozhodnutí o udělení povolení působit jako banka podepisuje guvernér Státní banky československé a viceguvernér pověřený řízením ústředí Státní banky československé pro příslušnou republiku.

(3) O udělení povolení se rozhoduje po posouzení

a) původu, dostatečnosti a složení základního jmění a dalších finančních zdrojů banky;
b) odborné způsobilosti a občanské bezúhonnosti osob navrhovaných pro řízení banky;
c) technických a organizačních předpokladů pro výkon navrhovaných činností banky;
d) reálnosti ekonomických kalkulací o budoucí likviditě a rentabilitě banky;
e) ekonomické účelnosti banky.

§ 5

(1) Zahraniční banka, která hodlá zřídit pobočku na území České a Slovenské Federativní Republiky, předkládá žádost o povolení působit jako banka Státní bance československé.

(2) O udělení povolení podle odstavce 1 rozhoduje Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem financí té republiky, na jejímž území bude mít pobočka zahraniční banky sídlo.

(3) O udělení povolení se rozhoduje po posouzení

a) výše kapitálu a ostatních finančních zdrojů poskytnutých zahraniční bankou její pobočce;
b) technických a organizačních předpokladů pro výkon navrhovaných činností;
c) odborné způsobilosti a občanské bezúhonnosti osob navrhovaných pro řízení pobočky;
d) reálnosti ekonomických kalkulací;
e) ekonomické potřebnosti;
f) vzájemnosti při povolování působení československých bank ve státě, ve kterém má zakládající zahraniční banka své sídlo.

(4) Náležitosti žádosti, jakož i minimální výši poskytnutého kapitálu stanoví Státní banka československá opatřením,[3]) které vyhlásí ve Sbírce zákonů.

§ 6

(1) Povolení působit jako banka se uděluje na dobu neurčitou a není převoditelné na jinou osobu.

(2) V povolení působit jako banka může být výkon některých činností uvedených v § 1 odst. 3 vyloučen nebo omezen.

§ 7

Úplný seznam bank a poboček zahraničních bank působících na území České a Slovenské Federativní Republiky vede Státní banka československá. Seznam je k nahlédnutí ve všech úřadovnách Státní banky československé.

ČÁST TŘETÍ
ORGANIZACE BANKY

§ 8

(1) Banka musí mít statutární orgán[1]) a dozorčí radu.

(2) Statutární orgán musí být nejméně tříčlenný. Dozorčí rada musí mít alespoň tři členy; člen dozorčí rady banky nesmí být zaměstnancem téže banky.

(3) Pravomoc statutárního orgánu a dozorčí rady musí být uvedeny ve stanovách.

§ 9

(1) Banka je povinna ve stanovách upravit také

a) strukturu a organizaci banky;
b) pravomoc a odpovědnost vedoucích pracovníků;
c) pravomoc a odpovědnost dalších pracovníků ústředí a poboček, popřípadě jiných organizačních jednotek banky, oprávněných k provádění bankovních obchodů;
d) systém vnitřní kontroly.

(2) Ověřené kopie stanov a jejich změn musí být uloženy u Státní banky československé.

[3]) § 8 zákona č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů.

§ 10

Banky a pobočky zahraničních bank se zapisují do obchodního rejstříku a jsou povinny uložit u Státní banky československé výpis z obchodního rejstříku.

ČÁST ČTVRTÁ
PROVOZNÍ POŽADAVKY

§ 11

Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny informovat ve svých provozních prostorách písemnou formou v českém nebo slovenském jazyce o podmínkách pro přijímání vkladů, poskytování úvěrů a dalších bankovních obchodů a služeb. Ustanovení § 273 odst. 1 obchodního zákoníku tím není dotčeno.

§ 12

Banky jsou povinny zachovávat stanovený poměr kapitálu a rezerv k aktivům, popřípadě závazkům banky (§ 15).

§ 13

Banky jsou povinny zabezpečovat, aby

a) částka úvěrů poskytnutých jednomu dlužníkovi, popřípadě ekonomicky spjaté skupině dlužníků, nepřekročila stanovené procento z kapitálu a rezerv (§ 15);
b) celková částka úvěrů poskytnutých deseti největším dlužníkům, popřípadě ekonomicky spjatým skupinám dlužníků, nepřekročila stanovené procento z celkového objemu kapitálu a rezerv banky.

§ 14

Banky jsou povinny udržovat trvale svou platební schopnost v československé měně i cizích měnách. Za tím účelem jsou povinny dodržovat stanovená pravidla likvidity a bezpečného provozu (§ 15); tato pravidla mohou upravovat zejména

a) minimální výši likvidních prostředků, popřípadě skupiny těchto prostředků, ve vztahu k aktivům nebo ve vztahu k pasívům, popřípadě ke skupině aktiv nebo pasív; této povinnosti lze vyhovět i udržováním stanovené části zdrojů u Státní banky československé;
b) omezení a podmínky pro některé druhy úvěrů nebo investic, vkladů, záruk a závazků;
c) omezení a podmínky směřující ke sladění splatnosti aktiv a pasív banky;
d) omezení a podmínky pro nezajištěné devizové pozice.

§ 15

Pravidla podle § 12 až 14, jakož i co se rozumí kapitálem, rezervami, aktivy a nezajištěnými devizovými pozicemi a rozsah, v jakém těmto pravidlům podléhají pobočky zahraničních bank, stanoví Státní banka československá a vyhlašuje je jako svá opatření[3]) ve Sbírce zákonů.

§ 16

(1) Předchozí souhlas Státní banky československé je třeba

a) ke vzniku majetkového podílu zahraničních osob na bance již zřízené;
b) ke sloučení, splynutí nebo rozdělení banky, jakož i ke snížení základního jmění banky, nejedná-li se o snížení z důvodu ztráty;
c) k převodu podílové účasti v rozsahu větším než 15 % základního jmění banky provedeného v jedné nebo několika operacích na jakoukoliv jednu osobu nebo více osob jednajících ve shodě.

(2) Ustanovením odstavce 1 písm. b) nejsou dotčena ustanovení zvláštního předpisu.[4])

§ 17

(1) Banka nesmí bez předchozího souhlasu Státní banky československé

a) nakupovat akcie nebo nabývat podílové účasti, které ve svém úhrnu činí více než 10 % základního jmění právnické osoby, která není bankou podle tohoto zákona;
b) nakupovat akcie nebo nabývat podílové účasti na právnických osobách, které nejsou bankami podle tohoto zákona, v celkovém rozsahu převyšujícím 25 % kapitálu a rezerv banky.

(2) Zákazy podle odstavce 1 neplatí v případě

a) nabývání akcií nebo jiných podílových účastí, splácí-li se takto poskytnutý úvěr; v tomto případě je banka povinna odprodat akcie nebo podíly takto získané do dvou roků, pokud Státní banka československá nepovolí prodloužení této lhůty;
b) nabývání akcií za účelem jejich dalšího prodeje třetím osobám.

(3) Žádná banka nesmí mít při poskytování komerčních úvěrů, spotřebních úvěrů a při sběru úsporných vkladů vyšší podíl na relevantním trhu než 30 %.

[4]) Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

V případě, že jde o vzájemně propojenou skupinu bank, vztahuje se toto ustanovení na celou skupinu.

(4) Ustanovení odstavce 3 jsou banky povinny splnit nejpozději do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 18

(1) Banka nesmí provádět s osobami, které k ní mají zvláštní vztah (§ 19), obchody, které vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku by nebyly provedeny s ostatními klienty.

(2) Banka poskytuje osobám podle odstavce 1 úvěry, jen rozhodne-li o tom statutární orgán na základě rozboru příslušného bankovního obchodu a finanční situace žadatele.

§ 19

(1) Za osoby, které mají k bance zvláštní vztah, se pro účely tohoto zákona považují

a) členové statutárního orgánu a ředitelé banky;
b) členové dozorčí rady banky;
c) právnické osoby mající kontrolu nad bankou, jejich hlavní akcionáři a členové vedení těchto společností;
d) osoby blízké[5]) členům statutárního orgánu, dozorčí rady, ředitelům banky a osobám majícím kontrolu nad bankou;
e) právnické osoby, ve kterých některá z osob uvedených pod písmeny a), b) a c) má podíl na základním jmění přesahující 10 %;
f) hlavní akcionáři banky a jakákoliv právnická osoba pod jejich kontrolou;
g) členové bankovní rady Státní banky československé.

(2) Kontrolou nad bankou nebo jinou právnickou osobou se podle tohoto zákona rozumí vlastnictví více než 50 % jejích akcií nebo jiných podílových účastí nebo pravomoc volit statutární orgán banky, popřípadě jinak prosazovat rozhodující vliv na vedení banky nebo právnické osoby. Hlavním akcionářem se rozumí vlastník více než 10 % akcií nebo jiných podílových účastí.

§ 20

Částka hypotékou nezajištěného úvěru, poskytnutého bankou kterémukoliv jejímu zaměstnanci, nesmí překročit jeho celkový hrubý příjem za dva roky. Celková částka úvěrů poskytnutých bankou jejím zaměstnancům nesmí překročit 5 % základního jmění banky.

ČÁST PÁTÁ
ÚČETNICTVÍ A OBCHODNÍ DOKUMENTACE

§ 21

(1) Banka, jakož i pobočka zahraniční banky, je povinna vést účetnictví podle zvláštního zákona.[6])

(2) V případě, že banka má podílovou účast na jedné nebo více obchodních společnostech nebo jiných právnických osobách větší než 20 % základního jmění, musí její účetní výkazy poskytovat také souhrnné údaje o těchto obchodních společnostech nebo jiných právnických osobách.

§ 22

(1) Banka je povinna prostřednictvím auditorů podle zvláštního zákona zajistit

a) ověření účetní závěrky banky;
b) ověření hospodaření banky za příslušný rok;
c) vypracování zprávy o ověření účetní závěrky a hospodaření banky.

(2) Vybrané auditory je banka povinna oznámit Státní bance československé, která je oprávněna do 30 dnů po obdržení tohoto oznámení auditory odmítnout. Banka je povinna oznámit do 15 dnů po odmítnutí Státní bankou československou nové auditory.

(3) Za auditory nemohou být vybrány osoby, které mají k bance zvláštní vztah podle § 19 odst. 1.

(4) Při zjištění nedostatků musí být ve zprávě podle odstavce 1 písm. c) vyjádřeno, jaký vliv měly tyto nedostatky na hospodaření a likviditu banky a na tvorbu a rozdělení hospodářského výsledku.

§ 23

Banka je povinna zveřejňovat údaje z účetní závěrky ověřené podle § 22 způsobem stanoveným zvláštním předpisem a vydávat za účelem zveřejnění výroční zprávu.

§ 24

(1) Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny archivovat doklady o uskutečněných obchodech; u obchodů, jejichž hodnota převyšuje 100 000

[5]) § 116 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Kčs, jsou povinny tyto doklady archivovat nejméně 5 let.

(2) Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny vypracovat a předkládat Státní bance československé informace a podklady, jejichž obsah, formu, členění, termíny a způsob předkládání stanoví Státní banka československá.[2])

(3) V případě, že banka má majetkovou účast na jedné nebo více obchodních společnostech nebo jiných právnických osobách 20 % základního jmění nebo vyšší, musí informace a podklady podle odstavce 2 obsahovat rovněž údaje týkající se těchto obchodních společností nebo jiných právnických osob.

ČÁST ŠESTÁ
OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A POKUTY

HLAVA PRVNÍ

§ 25

Činnost bank a poboček zahraničních bank podléhá bankovnímu dohledu vykonávanému Státní bankou československou.[2])

§ 26

(1) Zjistí-li Státní banka československá nedostatky v činnosti bank nebo poboček zahraničních bank spočívající v porušení podmínek stanovených v povolení působit jako banka, jakož i v porušení tohoto zákona, zvláštních zákonů,[7]) právních předpisů a opatření vydaných Státní bankou československou, uloží

a) opatření směřující k nápravě zjištěných nedostatků, zejména přikáže omezit nebo ukončit některou činnost, pozastaví nebo odejme povolení k výkonu některé činnosti, zavede nucenou správu podle části šesté hlavy druhé nebo odejme povolení působit jako banka podle části šesté hlavy třetí;
b) pokutu podle závažnosti zjištěných nedostatků až do výše 5 000 000 Kčs.

(2) Pokutu podle odstavce 1 písm. b) může Státní banka československá uložit i osobám, které porušily ustanovení § 2 nebo 3.

(3) Uložením pokuty podle odstavce 1 písm. b) není dotčena odpovědnost podle jiných právních předpisů.

(4) Na řízení o uložení pokuty podle odstavce 1 písm. b) se vztahují předpisy o správním řízení.

(5) Uložené pokuty jsou příjmem státního rozpočtu republiky, na jejímž území má banka nebo pobočka zahraniční banky sídlo, nebo osoba podle odstavce 2 sídlo nebo bydliště; nemá-li osoba sídlo nebo bydliště na území některé z republik, jsou uložené pokuty příjmem státního rozpočtu republiky, na jejímž území došlo k porušení § 2 nebo 3.

(6) Pokutu podle odstavce 1 písm. b) lze uložit do jednoho roku od zjištění nedostatků, nejpozději však do deseti let ode dne, ve kterém tyto nedostatky vznikly.

HLAVA DRUHÁ

Nucená správa

§ 27

V případě, že finanční situace a likvidita banky je výrazně nebo opakovaně v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem nebo podle tohoto zákona a dříve uplatněná opatření k nápravě nebo sankce nevedly k nápravě, může Státní banka československá rozhodnout o zavedení nucené správy v bance.

§ 28

Rozhodnutí o zavedení nucené správy obsahuje

a) důvody pro nucenou správu;
b) jméno určeného správce;
c) dobu trvání nucené správy;
d) případné omezení nebo zákaz přijímání vkladů a poskytování úvěrů;
e) případné částečné nebo úplné pozastavení nakládání s vklady klientů v bance.

§ 29

(1) Nucená správa nabývá účinnosti dnem zápisu do obchodního rejstříku. Tomuto dni musí předcházet zveřejnění rozhodnutí Státní banky československé v Obchodním věstníku.[1])

(2) Jmenováním správce se pozastavuje až do konce trvání nucené správy výkon funkce statutárního orgánu banky. Postavení statutárního orgánu má správce.

§ 30

Správce je oprávněn učinit opatření nezbytná k obnovení stability a likvidity banky, včetně uzavření

[7]) Zákon č. 22/1992 Sb.
Devizový zákon č. 528/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

poboček, popřípadě jiných organizačních jednotek banky.

§ 31

Jestliže to situace banky vyžaduje, může správce s předchozím souhlasem Státní banky československé částečně nebo úplně pozastavit nakládání klientů s jejich vklady v bance na období nejvýše jednoho roku za předpokladu, že budou činěna opatření směřující k zachování hodnoty těchto vkladů. Povinnost banky vyplácet úroky z vkladů tím není dotčena.

§ 32

(1) Během nucené správy může Státní banka československá poskytnout bance finanční pomoc k odstranění dočasného nedostatku likvidity.

(2) Nárok na vrácení finanční pomoci poskytnuté podle odstavce 1 má přednost před všemi ostatními závazky banky.

§ 33

(1) Nucená správa končí

a) zrušením nucené správy, pominou-li důvody pro její trvání;
b) uplynutím stanovené doby, pokud nebyla prodloužena;
c) odnětím povolení působit jako banka.

(2) Ukončení nucené správy nabývá účinnosti dnem zápisu do obchodního rejstříku.[1])

HLAVA TŘETÍ

Odnětí povolení působit jako banka

§ 34

(1) Při přetrvávání závažných nedostatků v činnosti banky nebo pobočky zahraniční banky Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem financí republiky, na jejímž území má banka nebo pobočka zahraniční banky sídlo, povolení působit jako banka odejme; tomuto opatření nemusí předcházet zavedení nucené správy.

(2) Udělení povolení působit jako banka může být dále odňato,

a) jestliže se základní jmění sníží ztrátou o více než 50 % v jednom roce nebo o více než 10 % ročně po dobu tří let po sobě jdoucích;
b) jestliže banka více než 18 měsíců nepřijímá vklady od veřejnosti;
c) jestliže bylo získáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti;
d) jestliže jde o pobočku zahraniční banky a tato banka pozbyla ve státě svého sídla oprávnění působit jako banka.

§ 35

(1) V rozhodnutí o odnětí povolení podle § 34 se stanoví datum, ke kterému se odnímá povolení působit jako banka; tomuto dni musí předcházet zveřejnění rozhodnutí Státní banky československé v Obchodním věstníku,[1]) u pobočky zahraniční banky navíc oznámení orgánu pověřenému bankovním dohledem v příslušném státě.

(2) Ode dne právní moci rozhodnutí o odnětí povolení působit jako banka nesmí dotčená právnická osoba přijímat vklady a poskytovat úvěry a provozovat další činnosti, s výjimkou těch, které jsou nezbytné k vypořádání jejích pohledávek a závazků; do doby, než vypořádá své pohledávky a závazky, se považuje za banku podle tohoto zákona.

ČÁST SEDMÁ
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO BANKY ZALOŽENÉ JAKO STÁTNÍ PENĚŽNÍ ÚSTAVY

§ 36

(1) Banku jako státní peněžní ústav může založit ústřední orgán státní správy. K jejímu založení uděluje povolení Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem financí té republiky, na jejímž území bude mít banka sídlo, není-li některé z nich zakladatelem; činí tak na základě žádosti, jejíž náležitosti jsou shodné s náležitostmi žádosti podle § 4 odst. 1.

(2) Zakladatel banky založené jako státní peněžní ústav

a) zabezpečuje základní jmění;
b) vydává stanovy;
c) jmenuje a odvolává statutární orgán složený ze tří členů;
d) jmenuje a odvolává dozorčí radu;
e) potvrzuje účetní závěrku banky;
f) rozhoduje o rozdělení, sloučení, splynutí a zrušení banky.

(3) Rozdělení, sloučení, splynutí nebo zrušení banky nesmí být na újmu jejích věřitelů a k jeho účinnosti se vyžaduje zápis do obchodního rejstříku. Tímto ustanovením nejsou dotčena ustanovení zvláštního předpisu.[4])

(4) Zaniká-li banka sloučením nebo splynutím, přechází její majetek a závazky na přejímající banku.

ČÁST OSMÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 37

Banky poskytují klientům služby na smluvním základě. Banka je povinna požadovat prokázání totožnosti klienta u každého obchodu, jehož hodnota pře-

vyšuje 100 000 Kčs a při pronájmu bezpečnostních schránek. Poskytnutí služeb se zachováním anonymity klienta může banka odmítnout.

§ 38

(1) Na všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, včetně stavů na účtech a depozit, se vztahuje bankovní tajemství.

(2) Zprávu o všech záležitostech, které jsou předmětem bankovního tajemství, je banka povinna podat osobám pověřeným výkonem bankovního dohledu.

(3) Zprávu o záležitostech, týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, podá banka bez souhlasu klienta jen na písemné vyžádání

a) soudu pro účely občanského soudního řízení;[8])
b) orgánu činného v trestního řízení[9]) při trestním stíhání;
c) finančních orgánů ve věci daňového řízení, jehož je klient účastníkem.

Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Nedotčeno zůstává oprávnění státních notářství podle zvláštního předpisu v řízení o dědictví.[10])

(5) Za podání zprávy podle odstavce 3 písm. a) a odstavce 4 náleží bance úhrada věcných nákladů.

§ 39

(1) Zaměstnanci banky, jakož i členové dozorčí rady a osoby provádějící bankovní dohled jsou povinni zachovávat mlčenlivost ve služebních věcech dotýkajících se zájmů banky a jejích klientů. Z důvodů uvedených v § 38 odst. 2, 3 a 4 je statutární orgán této povinnosti zprostí.

(2) Povinnost zachovávat mlčenlivost trvá i po skončení pracovněprávního vztahu nebo jiného obdobného vztahu.

§ 40

(1) Žádost o udělení povolení působit jako banka nebo o udělení souhlasu podle tohoto zákona předkládá žadatel písemně Státní bance československé.

(2) O žádosti o udělení souhlasu podle tohoto zákona se rozhodne do tří měsíců, o žádosti o udělení povolení působit jako banka nejpozději do šesti měsíců od doručení úplné žádosti.

§ 41

(1) O rozkladu proti rozhodnutí Státní banky československé rozhoduje bankovní rada Státní banky československé. O rozkladu proti rozhodnutí Státní banky československé v dohodě s federálním ministerstvem financí a ministerstvem financí České republiky nebo ministerstvem financí Slovenské republiky rozhoduje bankovní rada Státní banky československé v dohodě s ministrem financí České a Slovenské Federativní Republiky a ministrem financí příslušné republiky. Podaný rozklad nemá odkladný účinek.

(2) Na řízení o žádostech a o odnětí povolení působit jako banka podle tohoto zákona se vztahují předpisy o správním řízení,[11]) pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST DEVÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 42

Právnické osoby působící jako banky nebo spořitelny podle zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách, se ode dne účinnosti tohoto zákona považují za banky podle tohoto zákona.

§ 43

Půjčky poskytnuté bankami podle dosavadních předpisů se považují za úvěry podle tohoto zákona.

§ 44

(1) Do doby nabytí účinnosti právní úpravy pojištění vkladů a úroků z vkladů fyzických osob bankami a pobočkami zahraničních bank ručí za vklady těchto osob

a) Česká a Slovenská Federativní Republika u vkladů uložených u Komerční banky Praha, Všeobecné úvěrové banky Bratislava, Živnostenské banky Praha a Investiční banky Praha;
b) Česká republika u vkladů uložených u České státní spořitelny Praha;

[8]) Občanský soudní řád č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[10]) Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

[11]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

c) Slovenská republika u vkladů uložených u Slovenské státní spořitelny Bratislava.

(2) Pro úroky z vkladů fyzických osob platí ustanovení odstavce 1 obdobně.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí pro právní nástupce bank uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a c) obdobně.

(4) Pojištění vkladů a úroků z vkladů fyzických osob bankami a pobočkami zahraničních bank upravuje zvláštní zákon.

§ 45

Jestliže banka je povinna podle právního předpisu vydaného před účinností tohoto zákona poskytovat úvěry za stanovených podmínek a vznikne jí tím majetková újma, má banka nadále právo na úhradu této újmy ze státního rozpočtu, ke kterému má odvodovou nebo daňovou povinnost.

§ 46

Zrušuje se zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1992.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

22

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1991

o Státní bance československé

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Státní banka československá je ústřední bankou České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Státní banka československá je právnickou osobou se sídlem v Praze; nezapisuje se do obchodního rejstříku.

(3) Státní banka československá působí jako federální ústřední orgán v rozsahu stanoveném tímto zákonem a zvláštními zákony.[1])

(4) Státní banka československá má v majetkoprávních vztazích při nakládání s vlastním majetkem postavení podnikatele.

[1]) Např. zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, a devizový zákon č. 528/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 2

Hlavním cílem Státní banky československé je zabezpečovat stabilitu československé měny. Za tím účelem Státní banka československá

a) určuje měnovou politiku;
b) vydává bankovky a mince;
c) řídí peněžní oběh, koordinuje platební styk a zúčtování bank a pečuje o jejich plynulost a hospodárnost;
d) vykonává dohled nad prováděním bankovních činností a pečuje o bezpečné fungování a účelný rozvoj bankovního systému v České a Slovenské Federativní Republice;
e) provádí další činnosti podle tohoto zákona.

§ 3

(1) Státní banka československá je povinna podávat Federálnímu shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky nejméně dvakrát ročně zprávu o měnovém vývoji; současně o něm informuje Českou národní radu a Slovenskou národní radu.

(2) Státní banka československá je povinna informovat nejméně jednou za tři měsíce o měnovém vývoji veřejnost.

ČÁST DRUHÁ
ORGANIZACE STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ

§ 4

Obecné ustanovení

Státní banku československou tvoří

a) federální ústředí se sídlem v Praze;
b) ústředí pro Českou republiku se sídlem v Praze a ústředí pro Slovenskou republiku se sídlem v Bratislavě;
c) pobočky;
d) účelové organizační jednotky.

Bankovní rada

§ 5

(1) Nejvyšším řídícím orgánem Státní banky československé je bankovní rada Státní banky československé (dále jen „bankovní rada"). Bankovní rada určuje měnovou politiku a nástroje pro její uskutečňování a rozhoduje o měnově politických opatřeních Státní banky československé.

(2) Bankovní rada dále zejména

a) stanoví zásady činností a obchodů Státní banky československé a příslušnost federálního ústředí, ústředí pro Českou republiku a ústředí pro Slovenskou republiku při provádění těchto činností a obchodů, pokud to není stanoveno tímto zákonem;
b) schvaluje rozpočet Státní banky československé (§ 51);
c) stanoví organizační uspořádání a působnost organizačních jednotek Státní banky československé;
d) stanoví druhy fondů Státní banky československé, jejich výši a použití;
e) stanoví rozsah úvěrů podle § 35 odst. 2;
f) stanoví mzdové, popř. jiné požitky guvernéra;
g) uděluje souhlas s působením zaměstnanců Státní banky československé v řídících, dozorčích a kontrolních orgánech obchodních společností a bank.

§ 6

(1) Členy bankovní rady jsou guvernér Státní banky československé, dva viceguvernéři Státní banky československé, z nichž jeden je občanem České republiky a druhý občanem Slovenské republiky, a dále viceguvernér pověřený řízením ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a jeho zástupce a viceguvernér pověřený řízením ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku a jeho zástupce.

(2) Guvernéra jmenuje a odvolává na období uvedené v zákoně prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Viceguvernéry Státní banky československé jmenuje a odvolává prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh guvernéra projednaný s vládou České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Viceguvernéra pověřeného řízením ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a jeho zástupce a viceguvernéra pověřeného řízením ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku a jeho zástupce jmenuje a odvolává prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh guvernéra projednaný s vládou příslušné republiky.

(5) Vedoucí pracovníci uvedení v odstavci 1 jsou jmenováni na dobu šesti roků.

(6) S členstvím v bankovní radě je neslučitelná funkce poslance zákonodárných sborů a členství ve vládě České a Slovenské Federativní Republiky, vládách republik a v řídících, dozorčích a kontrolních orgánech jiných bank a obchodních společností.

(7) Vedoucí pracovník, který je podle tohoto zákona členem bankovní rady, může být odvolán, jen pokud byl pravomocně odsouzen za trestný čin, nebo

podle rozhodnutí bankovní rady pozbyl schopnost vykonávat svou funkci, nebo na vlastní žádost předanou bankovní radě. Odvolán bude rovněž, ujal-li se výkonu funkce uvedené v odstavci 6.

§ 7

(1) Jednání bankovní rady předsedá guvernér, v jeho nepřítomnosti jím pověřený viceguvernér. Bankovní rada přijímá svá rozhodnutí prostou většinou hlasů. Bankovní rada je usnášeníschopná, je-li přítomen guvernér nebo jím pověřený předsedající viceguvernér a alespoň další tři její členové. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.

(2) Člen bankovní rady může být při jednání a hlasování bankovní rady zastoupen jiným členem bankovní rady na základě písemného zmocnění.

(3) Jednací řád bankovní rady vydá guvernér.

§ 8

Státní banku československou navenek zastupuje guvernér.

Federální ústředí Státní banky československé

§ 9

(1) Federální ústředí Státní banky československé připravuje zasedání bankovní rady a v rámci své působnosti uskutečňuje rozhodnutí bankovní rady.

(2) Federálnímu ústředí Státní banky československé přísluší zejména

a) obchody s Českou a Slovenskou Federativní Republikou podle tohoto zákona (§ 35 a 36);
b) správa měnových rezerv ve zlatě a devizových prostředcích, obchody s devizovými hodnotami a provádění platebního styku se zahraničím;
c) emise cenných papírů Státní banky československé a obchody s nimi;
d) operace s cennými papíry;
e) metodické řízení bankovního dohledu a v rozsahu stanoveném bankovní radou jeho provádění;
f) řízení účelových organizačních jednotek při federálním ústředí Státní banky československé.

§ 10

Federální ústředí Státní banky československé řídí guvernér. V době jeho nepřítomnosti jej zastupuje jím pověřený viceguvernér. Poradním orgánem guvernéra je rada ředitelů federálního ústředí, jejíž členy jmenuje a odvolává guvernér.

Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku

§ 11

(1) Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku (dále jen „republiková ústředí") se v rámci své působnosti podílejí na přípravě zasedání bankovní rady a zabezpečují provádění jejích rozhodnutí.

(2) Republikovým ústředím přísluší zejména

a) obchody s příslušnou republikou podle tohoto zákona (§ 35 a 36);
b) obchody s bankami se sídlem na území příslušné republiky podle tohoto zákona;
c) provádění bankovního dohledu v rozsahu stanoveném bankovní radou;
d) kontrola plnění povinností při hospodaření devizovými hodnotami jinými osobami než bankami se sídlem na území příslušné republiky, kterou Státní banka československá provádí podle zvláštního zákona.[2])

(3) Republiková ústředí řídí pobočky a účelové organizační jednotky Státní banky československé na území příslušné republiky s výjimkou účelových organizačních jednotek při federálním ústředí Státní banky československé.

§ 12

Republikové ústředí řídí viceguvernér pověřený řízením příslušného republikového ústředí, v době jeho nepřítomnosti jeho zástupce. Poradním orgánem viceguvernéra je rada ředitelů republikového ústředí, jejíž členy jmenuje a odvolává viceguvernér pověřený řízením příslušného republikového ústředí.

[2]) Devizový zákon č. 528/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 13

Sbory poradců

Při federálním ústředí Státní banky československé a při republikových ústředích mohou být ustaveny sbory poradců složené z odborníků, kteří nejsou zaměstnanci Státní banky československé. O ustavení sboru poradců při federálním ústředí rozhoduje a jeho členy jmenuje guvernér; o ustavení sboru poradců při republikovém ústředí rozhoduje a jeho členy jmenuje viceguvernér pověřený řízením příslušného republikového ústředí. Jednání sboru poradců při federálním ústředí předsedá guvernér nebo jím pověřený viceguvernér, sboru poradců při republikovém ústředí předsedá viceguvernér pověřený řízením příslušného republikového ústředí nebo jeho zástupce.

ČÁST TŘETÍ
VZTAHY K VLÁDÁM

§ 14

(1) Při zabezpečování svého hlavního cíle (§ 2) je Státní banka československá nezávislá na pokynech vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vlády České republiky a vlády Slovenské republiky.

(2) Jednání bankovní rady se může zúčastnit s hlasem poradním člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vlády České republiky nebo vlády Slovenské republiky pověřený příslušnou vládou.

§ 15

(1) Státní banka československá zaujímá stanovisko k návrhům, předkládaným k projednání vládě České a Slovenské Federativní Republiky, vládě České republiky nebo vládě Slovenské republiky, které se dotýkají působnosti Státní banky československé.

(2) Státní banka československá plní poradní funkce vůči vládě České a Slovenské Federativní Republiky, vládě České republiky a vládě Slovenské republiky v záležitostech měnově politické povahy a bankovnictví.

§ 16

Guvernér Státní banky československé je oprávněn se zúčastnit schůzí vlády České a Slovenské Federativní Republiky a viceguvernér pověřený řízením příslušného republikového ústředí schůzí vlády příslušné republiky.

ČÁST ČTVRTÁ
EMISE BANKOVEK A MINCÍ

§ 17

Státní banka československá má výhradní právo vydávat bankovky a mince, jakož i mince pamětní (dále jen „bankovky a mince").

§ 18

Peněžní jednotkou v České a Slovenské Federativní Republice je koruna československá; zkratka názvu je „Kčs". Koruna československá se dělí na sto haléřů.

§ 19

Státní banka československá spravuje zásoby bankovek a mincí a organizuje dodávky bankovek a mincí od výrobců v souladu s požadavky peněžního oběhu.

§ 20

Státní banka československá sjednává tisk bankovek a ražbu mincí a dozírá na ochranu a bezpečnost do oběhu nevydaných bankovek a mincí a na úschovu a ničení tiskových desek, razidel a neplatných a vyřazených bankovek a mincí.

§ 21

(1) Platné bankovky a mince vydané Státní bankou československou jsou zákonnými penězi ve své nominální hodnotě při všech platbách na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Mince z drahých kovů, pamětní mince a mince ve zvláštním provedení určené ke sběratelským účelům mohou být prodávány za ceny odlišné od jejich nominální hodnoty.

§ 22

(1) Státní banka československá vyměňuje na požádání poškozené bankovky a mince, které vydala, za bankovky a mince nepoškozené.

(2) Státní banka československá může odmítnout vyměnit bankovky nebo mince, jejichž obrazec nebo reliéf je nečitelný nebo proděravělý, a zbytky bankovek menší než čtvrtina původní plochy bankovek. Takové bankovky a mince se předložiteli odeberou bez náhrady a zničí; v odůvodněných případech může Státní banka československá výjimečně náhradu poskytnout.

(3) Státní banka československá neposkytuje náhrady za bankovky a mince, které byly zničeny nebo ztraceny. Bez náhrady mohou být odebrány bankovky, jejichž vzhled byl pozměněn, zejména bankovky, které byly popsány, pomalovány, přetištěny, potiště-

ny, perforovány, nebo které byly zamazány barvou, lepidlem nebo jiným podobným materiálem.

§ 23

Bankovky a mince opotřebované oběhem Státní banka československá stahuje z oběhu, ničí je a nahrazuje bankovkami a mincemi novými.

§ 24

(1) Státní banka československá může prohlásit za neplatné a stáhnout z oběhu bankovky a mince, které vydala. Jejich nominální hodnotu uhradí výměnou za jiné nově vydané bankovky a mince. Doba, po kterou je možno výměnu provádět, nesmí být kratší pěti roků.

(2) Na konci období stanoveného pro výměnu se úhrnná částka bankovek a mincí prohlášených za neplatné, ale nepředložených k výměně, odečte od množství peněz v oběhu v účtech Státní banky československé. Tato částka je příjmem Státní banky československé.

§ 25

Jakékoliv reprodukce bankovek, mincí, šeků, cenných papírů nebo platebních karet znějících na koruny československé nebo na cizí měnu (dále jen „symboly peněz"), nebo předměty úpravou je napodobující, mohou být zhotoveny pouze za podmínek stanovených prováděcím předpisem.

§ 26

Padělané bankovky a mince znějící na koruny československé nebo na cizí měnu odebírají právnické osoby proti potvrzení bez náhrady a předávají je Státní bance československé. Právnické osoby jsou oprávněny požadovat od osoby, která padělané bankovky nebo mince předložila, aby věrohodným způsobem prokázala svou totožnost. Odebrání padělaných bankovek a mincí oznámí právnická osoba, která padělek odebrala, orgánům činným v trestním řízení.

§ 27

Státní banka československá stanoví právním předpisem

a) nominální hodnoty, rozměry, hmotnost, materiál, vzhled a další náležitosti bankovek a mincí a jejich vydání do oběhu;
b) postup fyzických i právnických osob při příjmu zákonných peněz a nakládání s nimi, včetně postupu při zjištění, že bankovky a mince jsou padělané nebo pozměněné, nebo vznikne-li takové podezření;
c) poskytování náhrad za necelé a poškozené bankovky a mince;
d) ukončení platnosti bankovek a mincí a způsob a dobu jejich výměny za jiné bankovky a mince;
e) podmínky, za kterých lze vyrábět reprodukce symbolů peněz nebo předměty, které je úpravou napodobují.

ČÁST PÁTÁ
NÁSTROJE MĚNOVÉ REGULACE STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ

§ 28

(1) Státní banka československá stanoví úrokové sazby, rámce, splatnosti a další podmínky obchodů, které provádí podle tohoto zákona.

(2) Státní banka československá může stanovit minimální úrokové sazby z vkladů přijímaných bankami a pobočkami zahraničních bank (dále jen „banky") a maximální úrokové sazby z úvěrů jimi poskytovaných; tyto sazby vyhlašuje opatřením[3]) ve Sbírce zákonů.

(3) Státní banka československá může určit bankám maximální rozsah jimi poskytovaných úvěrů.

§ 29

Státní banka československá stanoví a vyhlašuje podle zvláštního zákona[4]) pravidla likvidity, kapitálového vybavení a další pravidla obezřetného podnikání bank.

§ 30

(1) Státní banka československá může požadovat, aby banky měly na účtě u Státní banky československé uloženu stanovenou část svých zdrojů (dále jen „povinné minimální rezervy"), které se zpravidla neúročí.

(2) Povinné minimální rezervy mohou činit nejvýše 30 % celkových závazků banky snížených o závazky banky vůči jiným bankám, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3.

[3]) § 8 zákona č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů.

[4]) Zákon č. 21/1992 Sb.

(3) K omezení nadměrné likvidity a překonání inflačních tlaků je Státní banka československá oprávněna požadovat povinné minimální rezervy v rozsahu vyšším, než je vymezeno v odstavci 2; v tomto případě jsou v rozsahu překračujícím rozsah vymezený v odstavci 2 úročeny platnou diskontní sazbou.

§ 31

(1) Pokud banka neudržuje stanovenou povinnou minimální rezervu, je Státní banka československá oprávněna účtovat jí z částky, o kterou není stanovená povinná minimální rezerva naplněna, úrok ve výši odpovídající až trojnásobku platné diskontní sazby.

(2) Při zvýšení úrovně povinných minimálních rezerv určí Státní banka československá lhůtu, ve které se banka musí se zvýšením vyrovnat.

ČÁST ŠESTÁ
OBCHODY STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ

Obchody s bankami

§ 32

Státní banka československá vede účty bank a přijímá jejich vklady.

§ 33

Státní banka československá může od bank nakupovat, popřípadě jim prodávat

a) směnky splatné do šesti měsíců ode dne nákupu Státní bankou československou a opatřené alespoň dvěma podpisy, z toho alespoň jedním podpisem za banku;
b) státní dluhopisy nebo jiné cenné papíry se státní zárukou, splatné do jednoho roku ode dne jejich nákupu Státní bankou československou.

§ 34

(1) Státní banka československá může poskytnout bankám na dobu nejvýše tří měsíců úvěr zajištěný cennými papíry uvedenými v § 33, popřípadě státními dluhopisy nebo jinými cennými papíry se státní zárukou se splatností delší, než je uvedeno v § 33 písm. b), nebo skladištními listy pro zboží hromadného charakteru plně pojištěné proti ztrátě a poškození, jakož i jinými majetkovými hodnotami.

(2) V zájmu zachování likvidity banky může Státní banka československá výjimečně poskytnout bance krátkodobý úvěr, a to na dobu nejvýše tří měsíců.

Obchody s Českou a Slovenskou Federativní Republikou, s Českou republikou a Slovenskou republikou

§ 35

(1) Státní banka československá vede příjmové a výdajové účty státního rozpočtu federace, státních rozpočtů republik, státních fondů a státních finančních aktiv a pasív, pokud příslušné ministerstvo financí nedohodne vedení těchto účtů s jinou bankou. Platby z výdajových účtů se provádějí do výše souhrnného zůstatku na příjmových účtech. Souhrnný zůstatek nelze přečerpat.

(2) Státní banka československá může na základě rozhodnutí bankovní rady poskytnout České a Slovenské Federativní Republice, České republice a Slovenské republice krátkodobý úvěr nákupem státních pokladničních poukázek splatných do tří měsíců od jejich nákupu na krytí výkyvů v hospodaření státních rozpočtů v průběhu roku. Celkový stav těchto úvěrů nesmí překročit 5 % příjmů příslušného rozpočtu v uplynulém roce.

§ 36

Státní banka československá dává do prodeje podle zvláštního zákona[5]) státní dluhopisy a v dohodě s federálním ministerstvem financí, s ministerstvem financí České republiky nebo ministerstvem financí Slovenské republiky může z jejich pověření a za dohodnutou úplatu vykonávat i činnosti spojené se správou a splácením a převody státních dluhopisů, s výplatou úroků z těchto dluhopisů, popřípadě další požadované činnosti.

Jiné obchody Státní banky československé

§ 37

Státní banka československá může k usměrnění peněžního trhu kupovat a prodávat obchodovatelné cenné papíry.

§ 38

Státní banka československá může vydávat krátkodobé cenné papíry se splatností do šesti měsíců a obchodovat s nimi.

§ 39

(1) Státní banka československá může vést účty svých zaměstnanců a poskytovat jim další bankovní

[5]) § 19 odst. 2 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

služby. Tuto činnost může výjimečně provádět i pro právnické osoby.

(2) Pro provádění činností uvedených v odstavci 1 platí zvláštní zákon[4]) obdobně.

ČÁST SEDMÁ
PRAVOMOC STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ V DEVIZOVÉM HOSPODÁŘSTVÍ

§ 40

Státní banka československá

a) vyhlašuje kurs československé měny k cizím měnám;
b) stanoví cenu zlata v bankovních operacích státní banky československé;
c) má v úschově a spravuje měnové rezervy ve zlatě a devizových prostředcích a disponuje s nimi.

§ 41

Státní banka československá

a) obchoduje se zlatem a ostatními devizovými hodnotami a provádí všechny druhy bankovních obchodů s tuzemskými a zahraničními bankami;
b) určuje podmínky pro usměrňování platební bilance České a Slovenské Federativní Republiky a vyhlašuje je opatřením[3]) ve Sbírce zákonů;
c) určuje podmínky pro obchod se zlatem a ostatními devizovými hodnotami prováděný bankami a jinými osobami podle zvláštního zákona[2]) a vyhlašuje je opatřením[3]) ve Sbírce zákonů;
d) vydává cenné papíry znějící na cizí měnu.

ČÁST OSMÁ
DALŠÍ ČINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ

§ 42

(1) Státní banka československá předkládá vládě České a Slovenské Federativní Republiky návrhy zákonných úprav v oblasti měny a peněžního oběhu.

(2) Státní banka československá spolu s federálním ministerstvem financí předkládá vládě České a Slovenské Federativní Republiky návrhy zákonných úprav devizového hospodářství a návrhy zákonných úprav v oblasti bankovnictví.

§ 43

(1) Státní banka československá řídí hotovostní peněžní oběh a za tím účelem může stanovit právním předpisem případy, kdy nelze platit v hotovosti.

(2) Státní banka československá stanoví k zajištění jednotného platebního styku a zúčtování v České a Slovenské Federativní Republice právním předpisem

a) zásady platebního styku mezi bankami a zúčtování na účtech u bank;
b) způsob používání platebních prostředků používaných bankami v platebním styku.

§ 44

Státní banka československá provádí registraci zastoupení zahraničních bank a finančních institucí (dále jen „zastoupení") působících na území České a Slovenské Federativní Republiky. Zahraniční banka nebo finanční instituce je povinna přihlásit zastoupení k registraci před počátkem jeho působení.

§ 45

Státní banka československá sjednává v rámci své působnosti podle tohoto zákona platební a jiné dohody se zahraničními bankami a mezinárodními finančními institucemi.

§ 46

(1) Státní banka československá koordinuje rozvoj bankovního informačního systému v České a Slovenské Federativní Republice. Za tím účelem právním předpisem stanoví zásady bankovního informačního systému.

(2) Státní banka československá je oprávněna vyžadovat od bank[4]) a od jiných osob, kterým udělila povolení podle zvláštního zákona,[2]) potřebné informace a podklady. Za tím účelem Státní banka československá stanoví v souladu se zvláštním zákonem[6]) opatřením[3]) vyhlášeným ve Sbírce zákonů metodiku a podmínky pro předkládání požadovaných informací a podkladů, kterými vymezí zejména obsah, formu, členění, termíny a způsob předávání informací a podkladů. Pokud předložené informace a podklady neodpovídají stanovené metodice a podmínkám, nebo pokud vzniknou důvodné pochybnosti o jejich správnosti nebo úplnosti, je Státní banka československá oprávněna vyžádat si odpovídající upřesnění nebo vysvětlení. Jestliže banka nebo jiná osoba, které bylo uděleno povolení podle

[6]) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

zvláštního zákona, požadované informace a podklady nepředloží, nebo tyto informace a podklady jsou opakovaně neúplné nebo nesprávné, postupuje se vůči bankám podle zvláštního zákona,[4]) vůči jiným osobám podle § 50.

§ 47

Státní banka československá je oprávněna provádět investiční a obchodní činnost v rozsahu nezbytném pro zajištění jejích činností.

ČÁST DEVÁTÁ
BANKOVNÍ DOHLED

§ 48

(1) Státní banka československá vykonává bankovní dohled nad

a) činností bank a nad bezpečným fungováním bankovního systému;
b) činností jiných osob než bank, které mají povolení podle zvláštních zákonů.[7])

(2) Bankovní dohled zahrnuje

a) posuzování žádostí o udělení povolení působit jako banka podle zvláštního zákona;[4])
b) dohled nad dodržováním podmínek stanovených povoleními podle písmene a), jakož i povoleními podle zvláštních zákonů;[7])
c) kontrolu dodržování právních předpisů a opatření vydaných Státní bankou československou, jakož i kontrolu dodržování zákonů, kdy je k tomu tímto zákonem a zvláštními zákony[1]) zmocněna;
d) ukládání opatření k nápravě a pokut při zjištění nedostatků podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.[4])

§ 49

Při výkonu bankovního dohledu formou kontroly na místě se vztahy mezi Státní bankou československou a kontrolovanými osobami řídí základními pravidly kontrolní činnosti, stanovenými zvláštním zákonem[8]) pro orgány státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, s výjimkou ustanovení o ověřování odborné způsobilosti pracovníků pověřených výkonem kontroly,[9]) ustanovení o zveřejňování výsledků kontroly[10]) a ustanovení o spolupráci v oblasti kontroly.[11])

§ 50

(1) Zjistí-li Státní banka československá nedostatky při činnosti vykonávané jinými osobami než bankami na základě povolení podle zvláštních zákonů,[7]) může uložit těmto osobám

a) opatření směřující k nápravě zjištěných nedostatků, zejména přikáže upustit od nesprávného postupu nebo ukončit činnost;
b) pokutu podle závažnosti zjištěných nedostatků až do výše 1 000 000 Kčs.

(2) Nedostatky podle odstavce 1 se rozumí porušení podmínek stanovených v povolení podle zvláštních zákonů,[7]) jakož i porušení tohoto zákona, zvláštního zákona,[2]) právních předpisů a opatření vydaných Státní bankou československou.

(3) Pokutu podle odstavce 1 písm. b) uloží Státní banka československá i osobám, které vykonávají bez povolení činnosti, k nimž je třeba povolení podle zvláštních zákonů.[7])

(4) Uložením pokuty není dotčena odpovědnost podle jiných právních předpisů.

(5) Na řízení o uložení pokuty podle odstavce 1 písm. b) se vztahují předpisy o správním řízení.[12]) O rozkladu proti rozhodnutí o uložení pokuty rozhoduje bankovní rada.

(6) Uložené pokuty jsou příjmem státního rozpočtu republiky, na jejímž území má příslušná osoba sídlo, popřípadě bydliště.

(7) Státní banka československá může uložit pokutu podle odstavce 1 písm. b) do jednoho roku ode

---

[7]) Devizový zákon č. 528/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

[8]) Část druhá zákona č. 405/1991 Sb., o kontrole v České a Slovenské Federativní Republice.

[9]) § 3 odst. 3 a 4 zákona č. 405/1991 Sb.

[10]) § 19 zákona č. 405/1991 Sb.

[11]) § 22 až 26 zákona č. 405/1991 Sb.

[12]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

dne zjištění nedostatků, nejpozději však do deseti let ode dne, ve kterém tyto nedostatky vznikly.

ČÁST DESÁTÁ
HOSPODAŘENÍ STÁTNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ

§ 51

(1) Státní banka československá hospodaří podle rozpočtu schváleného bankovní radou.

(2) Státní banka československá ze svých výnosů hradí nezbytné náklady na svoji činnost. Vytvořený zisk používá k doplňování rezervního fondu a dalších fondů vytvářených ze zisku a k ostatnímu použití v rozpočtované výši. Zbývající zisk odvádí do státního rozpočtu federace.

(3) Roční zprávu o výsledku svého hospodaření Státní banka československá předkládá do tří měsíců po skončení kalendářního roku ke schválení Federálnímu shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky. Pokud ji Federální shromáždění neschválí, je Státní banka československá povinna do šesti týdnů předložit zprávu zpřesněnou a doplněnou podle jeho požadavku.

§ 52

(1) Státní banka československá vede účetnictví podle zvláštních předpisů.[6])

(2) Účetní závěrka Státní banky československé je ověřována auditory.

(3) Státní banka československá vydává za účelem zveřejnění výroční zprávu, která obsahuje základní údaje o měnovém vývoji.

(4) Státní banka československá zpracovává a poskytuje dekádně ke zveřejnění výkaz o své finanční pozici.

ČÁST JEDENÁCTÁ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 53

Na všechny bankovní operace Státní banky československé včetně stavů na účtech, které vede, se vztahuje bankovní tajemství.

§ 54

(1) Zaměstnanci Státní banky československé jsou povinni zachovávat mlčenlivost ve služebních věcech. Tato povinnost trvá i po skončení pracovněprávního vztahu nebo jiného obdobného vztahu. Členové bankovní rady, zaměstnanci federálního ústředí a účelových organizačních jednotek při federálním ústředí Státní banky československé mohou být zproštěni této povinnosti z důvodu veřejného zájmu guvernérem. Zaměstnanci republikových ústředí, poboček a ostatních účelových organizačních jednotek Státní banky československé mohou být zproštěni této povinnosti z důvodu veřejného zájmu viceguvernérem příslušného republikového ústředí.

(2) Povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámí při výkonu své funkce, platí i pro členy sborů poradců.

(3) Zaměstnanci Státní banky československé mohou působit v řídících, dozorčích a kontrolních orgánech obchodních společností a bank jen se souhlasem bankovní rady [§ 5 odst. 2 písm. g)].

ČÁST DVANÁCTÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 55

(1) Bankovky a mince, které byly ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v oběhu jako zákonné peníze na základě zvláštních předpisů,[13]) se považují za zákonné peníze ve smyslu § 21 tohoto zákona.

(2) Možnost výměny neplatných bankovek, stanovená zvláštními předpisy,[14]) není tímto zákonem dotčena.

§ 56

(1) Na Státní banku československou se vztahuje zákon č. 563/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech federace, s výjimkou § 8 odst. 3, § 11 odst. 3, § 15, 16 a 18. Na Státní banku československou se vztahuje zákon č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, s výjimkou § 7, 8, 10, 15, 19, 21 a 25.

(2) Vydávání cenných papírů podle § 38 a § 41 písm. d) tohoto zákona nepodléhá povolení federálního ministerstva financí.

---

[13]) Vyhlášky o vydání a stažení bankovek, mincí a pamětních stříbrných mincí, publikované ve Sbírce zákonů od 1. června 1953 do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

[14]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 8/1988 Sb., o stažení bankovek po 10 Kčs vzoru 1960.
Vyhláška Státní banky československé č. 412/1990 Sb., o stažení bankovek po 100 Kčs vzoru 1989.
Vyhláška Státní banky československé č. 413/1990 Sb., o stažení bankovek po 50 Kčs vzoru 1964 a po 20 Kčs vzoru 1970 a o dodatečné výměně bankovek po 10 Kčs vzoru 1960.

§ 57

Zrušují se

1. zákon č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé;
2. § 24 odst. 1 zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu;
3. § 2, 3 a 9 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 25/1961 Sb., kterým se mění zákon č. 41/1953 Sb., zákona č. 175/1988 Sb., kterým se mění zákon č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé, a zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé;
4. vládní nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích, ve znění zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé;
5. vyhláška č. 302/1991 Sb., o zásadách pro stanovení odměn za poskytování peněžních služeb.

§ 58

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1992.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

23

ZÁKON
České národní rady
ze dne 16. prosince 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona České národní rady č. 49/1982 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., a zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona České národní rady č. 49/1982 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1
Vodohospodářské orgány

Státní správu na úseku vodního hospodářství podle vodního zákona[1]) a tohoto zákona, jakož i úkoly stanovené právními předpisy vydanými na jejich základě, vykonávají vodohospodářské orgány, jimiž jsou

a) orgány obcí,
b) okresní úřady,

[1]) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

c) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „Inspekce“),[2])

d) ministerstvo životního prostředí České republiky jako ústřední vodohospodářský orgán České republiky (dále jen „ministerstvo“).“.

2. V § 3 v nadpisu a odstavci 1 se slova „místní (městské) národní výbory“ nahrazují slovy „orgány obcí“.

3. V § 3 odst. 2 se vypouští písmeno b).

4. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4
Inspekce

Inspekce v rozsahu § 12

a) dozírá na dodržování vodního zákona, tohoto zákona a předpisů podle nich vydaných, jakož i na dodržování rozhodnutí vodohospodářských orgánů, vydaných podle uvedených předpisů,

b) vyžaduje odstranění a nápravu zjištěných nedostatků, jejich příčin a škodlivých následků a ukládá opatření k jejich odstranění a nápravě,

c) je oprávněna nařídit zastavení výroby nebo jiné činnosti, pokud velmi závažným způsobem ohrožují životní prostředí, až do doby odstranění nedostatků, popřípadě jejich příčin,

d) spolupracuje s ostatními vodohospodářskými orgány.“.

5. V § 5 nadpis zní: „Ministerstvo“.

6. V § 5 písm. b) se slova „popřípadě omezování jejich dosavadních znečištění“ nahrazují slovy „dosavadního znečištění a zabraňování jejich dalšímu znečišťování“.

7. V § 5 písm. c) se vypouštějí slova „z hlediska potřeb národního hospodářství“.

8. V § 5 písm. d) se vypouštějí slova „ústředně plánuje a“.

9. V § 5 písm. e) se vypouštějí slova „na návrh krajských národních výborů“.

10. § 5 písm. h) zní:

„h) zabezpečuje přípravu odborných podkladů pro rozhodování ve správním řízení a ostatní opatření vodohospodářských orgánů včetně jednotného informačního systému prostřednictvím jím řízených státních vodohospodářských organizací spravujících vodohospodářsky významné vodní toky;[3]) obecně závazným předpisem může upravit podrobněji úkoly na tomto úseku.“.

11. V § 5 písm. i) se vypouštějí slova „centrálně posuzovaným“, na konci se připojují slova „a pokud si to vyhradí“.

12. V § 5 písm. j) se vypouštějí slova „v rámci jednotné státní vědeckotechnické politiky“ a slova „a vodohospodářský rozvoj“.

13. V § 5 písm. l) se za slovo „schvaluje“ vkládá text „pokud si to vyhradí“, za slovo „které“ se doplňují slova „zásadním způsobem“ a slova „krajských národních výborů“ se nahrazují slovem „okresů“.

14. V § 5 se za písmeno r) zařazuje písmeno s), které zní:

„s) stanoví podmínky pro získávání a vypracování odborných technických podkladů pro výkon státní správy a výkon vodohospodářského dozoru.“.

15. V § 6 odst. 2 se slovo „převážná“ nahrazuje slovem „rozhodující“.

16. V § 8 odst. 2 se za slova „směrného vodohospodářského plánu“ vkládají slova „včetně státní vodohospodářské bilance“.

17. V § 8 odst. 3 se ve druhé větě za slova „vodních tocích“ doplňují slova „celkový odběr podzemních vod z hydrogeologického regionu s minimální přípustnou hladinou podzemních vod v určených bodech“ a na konci třetí věty se za slovo „zájmů“ připojují slova „životního prostředí a“.

18. V § 9 se za slovo „povodích“ vkládají slova „respektovat ochranu provozu zařízení pro monitoring hydroekologických prvků životního prostředí“.

19. Název § 10 zní: „Vodohospodářský dozor orgánů obcí a okresních úřadů“.

20. V § 10 odst. 2 se vypouští slovo „soustavně“.

21. V § 10 odst. 3 se slova „orgánů státního hospodářského řízení zemědělství“ nahrazují slovy „sdružení občanů působících na úsecích ochrany životního prostředí“ a slova „jakož i společenských“ se nahrazují slovem „a“.

22. V § 10 odst. 4 se slova „správci (vlastníci, uživatelé)“ nahrazují slovy „vlastníci nebo uživatelé“.

---

[2]) Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

[3]) § 32 odst. 1 zákona č. 138/1973 Sb.

23. V § 11 odst. 2 se vypouštějí slova „orgány a organizacemi".

24. § 12 zní:

„§ 12
Vodohospodářský dozor Inspekce

Inspekce vykonává vodohospodářský dozor nad

a) vypouštěním odpadních a zvláštních vod do vod povrchových, podzemních a do veřejných kanalizací,
b) výstavbou, provozem a údržbou čistíren odpadních vod a jiných vodohospodářských děl sloužících k zneškodnění, snížení nebo odstranění znečištění vod,
c) ochranou povrchových a podzemních vod před jejich ohrožením nebo znečištěním jinými látkami než odpadními vodami,
d) ochranou povrchových vod při plavbě,
e) ovlivňováním vodohospodářských poměrů a ochranou přirozené akumulace vod a vodních zdrojů před znečištěním,
f) plněním povinností uložených rozhodnutími vodohospodářských orgánů,
g) hospodárným a účelným nakládáním s vodami,
h) dodržováním ustanovení o úplatách za vypouštění odpadních vod do vod povrchových,
i) uváděním vypouštění odpadních a zvláštních vod do souladu s požadavky vodního zákona a ukazateli znečištění podle § 26.".

25. § 13 zní:

„§ 13
Oprávnění osob vykonávajících vodohospodářský dozor

(1) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních vodohospodářských orgánů jsou oprávněni při výkonu své činnosti

a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů,
b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly.

(2) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních vodohospodářských orgánů jsou povinni

a) vykazovat se při výkonu činnosti průkazem inspektora nebo pověřeného pracovníka,
b) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele.

(3) Za škodu způsobenou postupem podle odstavce 1 písm. a) odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(4) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních vodohospodářských orgánů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dověděli v souvislosti s výkonem své činnosti.".

26. § 14 odst. 4 zní:

„(4) Účastníkem řízení jsou obce v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodohospodářského orgánu k ovlivnění životního prostředí, pokud v téže věci nerozhodují jako vodohospodářské orgány.".

27. V § 14 odst. 10 se slova „na místních (městských) národních výborech" nahrazují slovy „v obcích".

28. V § 14 odst. 14 se za slovo „vyhlašují" zařazují slova „a zrušují".

29. V § 16 nadpis zní: „Vodohospodáři".

30. V § 16 odst. 1 se slovo „organizace" nahrazuje slovy „právnické a fyzické osoby, pokud provozují podnikatelskou činnost". Slova „pracovníky (závodní a podnikové vodohospodáře)" se nahrazují slovy „osoby (vodohospodáře)".

31. V § 17 odst. 1 zní:

„(1) Správci vodních toků, vlastníci nebo uživatelé vodohospodářských děl ve vodních tocích, jakož i ti, jejichž majetek by mohl vznik povodně nebo její průběh ovlivnit, jsou povinni činit opatření na ochranu před povodněmi nebo při zmírňování jejich škodlivých účinků nebo následků v rozsahu rozhodnutí povodňových orgánů.".

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3.

32. § 18 zní:

„§ 18
Řízení ochrany před povodněmi

(1) Ochranu před povodněmi zabezpečují tyto povodňové orgány

a) orgány obcí, v hlavním městě Praze orgány městských částí,
b) okresní úřady, v hlavním městě Praze Magistrátní úřad hlavního města Prahy,
c) ministerstvo.

(2) Po dobu povodně ochranu zabezpečují tyto povodňové orgány

a) povodňové komise obcí, v hlavním městě Praze orgány městských částí,
b) povodňové komise okresů,

c) povodňové komise ucelených povodí,

d) ústřední povodňová komise České republiky (dále jen „ústřední povodňová komise").

(3) Ústřední řízení ochrany před povodněmi a výkon dozoru nad ní přísluší ministerstvu. Ústřední řízení záchranných povodňových prací, pokud je provádějí sbory požární ochrany, přísluší ministerstvu vnitra České republiky ve spolupráci s Civilní obranou České republiky. Ochranu před povodněmi v celém rozsahu připravují, organizují, řídí, kontrolují a činnost ostatních účastníků ochrany před povodněmi koordinují ve svých územních obvodech příslušné povodňové orgány.

(4) Povodňovou komisi obce zřizuje obecní rada k plnění úkolů uložených předpisy o ochraně před povodněmi, je-li v jejich územních obvodech možnost povodní. Povodňová komise obce je podřízena povodňové komisi okresu. Pokud při povodni převezme řízení ochrany povodňová komise okresu, provádí povodňová komise obce vlastní opatření podle pokynů okresní komise.

(5) Povodňovou komisi okresu zřizuje přednosta okresního úřadu. Předsedu a další členy komise jmenuje z pracovníků okresního úřadu a zástupců orgánů a organizací, které jsou způsobilé k provádění opatření, popřípadě pomoci při ochraně před povodněmi. Povodňové komise okresů jsou podřízeny povodňové komisi uceleného povodí.

(6) Povodňovou komisi uceleného povodí zřizuje ministerstvo v dohodě s ministerstvem vnitra České republiky a Civilní obranou České republiky. Povodňové komise ucelených povodí jsou podřízeny ústřední povodňové komisi.

(7) Povodňová komise uceleného povodí řídí, kontroluje a koordinuje ochranu před povodněmi v době povodně, ohrožující území více okresů, pokud povodňové komise okresů vlastními silami a prostředky nestačí činit potřebná opatření.

(8) Ústřední povodňovou komisi zřizuje vláda České republiky, která též schvaluje její statut. Předsedou je ministr životního prostředí České republiky a místopředsedou ministr vnitra České republiky.

(9) Ústřední povodňová komise řídí, kontroluje a koordinuje v celém rozsahu ochranu před povodněmi v době povodně, ohrožující rozsáhlá území, pokud povodňové komise ucelených povodí vlastními silami a prostředky nestačí činit potřebná opatření.

(10) Povodňové orgány mohou v době povodně činit opatření a vydávat příkazy na ochranu před povodněmi. Tyto příkazy nejsou rozhodnutími podle správního řádu.

(11) Orgány státní správy a jiné orgány jsou povinny povodňovým orgánům pomáhat při zajišťování ochrany před povodněmi.".

33. V § 19 se za odstavec 2 připojuje odstavec 3, který zní:

„(3) Předpovědní povodňovou službu zabezpečuje Český hydrometeorologický ústav ve spolupráci se správami povodí. Na hlásné službě se podílejí i další orgány a organizace podle povodňových plánů a pokynů povodňových orgánů.".

34. V § 20 odst. 1 se vypouští slova „správě nebo".

35. § 20 odst. 2 zní:

„(2) Náklady na zabezpečovací práce na vodních tocích hradí správci vodních toků. Vlastníci nebo uživatelé vodohospodářských děl hradí náklady na zabezpečovací práce na těchto dílech. Náklady na záchranné práce, kromě nákladů podle odstavce 1, hradí obce a okresní úřady podle obecně závazného právního předpisu, který vydá ministerstvo financí České republiky.".

36. § 21 zní:

„§ 21

Náhrada škody způsobené opatřeními prováděnými k ochraně před povodněmi

(1) Obce, okresní úřady a ministerstvo hradí majetkovou újmu vzniklou v důsledku činnosti, opatření nebo příkazů, kterou v zájmu ochrany před povodněmi uložily.

(2) Majetkovou újmu vzniklou v důsledku činnosti nebo opatření uložených v době povodně povodňovou komisí obce hradí obec. Majetkovou újmu vzniklou v důsledku nařízení okresní povodňové komise v době povodně hradí okresní úřad. Majetkovou újmu vzniklou provedením opatření a činností nařízených v době povodně povodňovými komisemi ucelených povodí nebo ústřední povodňovou komisí hradí ministerstvo.".

37. V § 23 odst. 1 se slova „společenské organizace" nahrazují slovy „sdružení občanů". Slova „správci (vlastníci, uživatelé)" se nahrazují slovy „vlastníci nebo uživatelé".

38. V § 23 odst. 3 se slova „Sboru národní bezpečnosti" nahrazují slovy „Policie České republiky, popřípadě obecní policie".

39. § 24 včetně nadpisu zní:

„**Pokuty**

§ 24

Inspekce a okresní úřady ukládají pokuty fyzickým osobám při provozování podnikatelské činnosti a právnickým osobám (dále jen „právní subjekt"), které

a) odeberou nebo jinak užijí povrchové nebo pod-

zemní vody bez potřebného povolení vodohospodářského orgánu nebo v rozporu s ním (dále jen „nedovolené užití vod“),

b) vypustí odpadní nebo zvláštní vody do vod povrchových nebo podzemních, popřípadě do veřejné kanalizace bez potřebného povolení vodohospodářského orgánu nebo v rozporu s ním, popřípadě v rozporu s kanalizačním řádem (dále jen „nedovolené vypouštění vod“),

c) znečistí povrchové nebo podzemní vody, nebo ohrozí jejich jakost nebo zdravotní nezávadnost nedovoleným nakládáním s látkami škodlivými vodám, které nejsou odpadními vodami, popřípadě způsobí vniknutí těchto látek do veřejné kanalizace v rozporu s kanalizačním řádem (dále jen „nedovolené nakládání s látkami škodlivými vodám“),

d) poškodí veřejný vodovod nebo veřejnou kanalizaci,

e) poruší jiné povinnosti stanovené vodním zákonem, tímto zákonem, nebo povinnosti podle nich uložené.“.

40. Za § 24 se vkládají nové § 24a až 24k, které znějí:

„§ 24a

Pokuty za nedovolené užití vod

(1) Pokuta za nedovolené užití povrchových vod se stanoví ve výši vypočtené násobkem sazby 2 Kčs za 1 m^3 nedovoleně užitých povrchových vod celkovým množstvím těchto povrchových vod.

(2) Pokuta za nedovolené užití podzemních vod se stanoví ve výši vypočtené násobkem sazby 7 Kčs za 1 m^3 nedovoleně užitých podzemních vod celkovým množstvím těchto vod.

(3) Nejnižší pokuta podle odstavců 1 a 2 se stanoví ve výši 10 000 Kčs.

§ 24b

Pokuty za nedovolené vypouštění vod

(1) Pokuta za nedovolené vypouštění vod se stanoví na základě výpočtu podle závadnosti odpadních vod z jednotlivých druhů výrob nebo zdrojů znečištění (dále jen „výroby“) a podle množství surovin nebo hotových výrobků v těchto výrobách ročně, popřípadě v jedné kampani zpracovávaných nebo vyráběných.

(2) Podle závadnosti odpadních vod se jednotlivé druhy výrob člení do čtyř kategorií s uvedením technických jednotek výroby nebo zpracovávaných surovin (dále jen „technické jednotky“), uvedených v příloze tohoto zákona.

(3) V pochybnostech o zařazení výroby do jednotlivých kategorií a technické jednotce rozhodne orgán ukládající pokutu pro projednání s ministerstvem.

(4) Výše pokuty se stanoví násobkem sazby za technickou jednotku celkovým množstvím technických jednotek za poslední kalendářní rok provozu, popřípadě za poslední kampaň, u nově zaváděných výrob podle plánované roční nebo kampaňové výroby. Sazba za technickou jednotku a nejnižší pokuta v jednotlivých kategoriích činí:

v	I. kategorii 5 Kčs	20 000 Kčs
ve	II. kategorii 3 Kčs	15 000 Kčs
ve	III. kategorii 2 Kčs	10 000 Kčs
ve	IV. kategorii 0,50 Kčs	15 000 Kčs.

(5) Je-li týž druh výroby u jednoho právního subjektu rozdělen do několika výrobních objektů, je rozhodující pro výpočet pokuty počet technických jednotek dosažených jen v těch výrobních objektech, u nichž k nedovolenému vypouštění vody došlo.

(6) Výroba meziproduktů se považuje za samostatnou výrobu, je-li uvedena v příloze tohoto zákona. Jinak ji lze zařadit podle odstavce 3 do příslušné kategorie jen v případě, že jde o výrobu v samostatném výrobním objektu.

(7) Vodohospodářský orgán ukládající pokutu může snížit vypočtenou pokutu

a) udržuje-li právní subjekt řádně v provozu alespoň některé části čistírny odpadních vod nebo,

b) prokáže-li právní subjekt, že jde o zcela výjimečný případ a ani při vynaložení veškerého úsilí nemohl znečištění zabránit,

c) jde-li o první pokutu ukládanou v posledních třech letech před zjištěním důvodu k jejímu uložení.

(8) Vypočtená pokuta se v případě uvedeném v odstavci 7 písm. a) sníží o tolik procent, o kolik se snížila hodnota rozhodujícího ukazatele znečištění uvedeného v příloze tohoto zákona. Pokuta snížená podle odstavce 7 nesmí být nižší než nejnižší pokuta podle odstavce 4.

§ 24c

Pokuty za nedovolené nakládání s látkami škodlivými vodám

(1) Pokuta za nedovolené nakládání s látkami škodlivými vodám se stanoví ve výši od 10 000 Kčs do 1 000 000 Kčs podle závažnosti znečištění nebo ohrožení čistoty, popřípadě zdravotní nezávadnosti vod. Při ukládání pokuty se přihlíží též k okolnostem, za nichž k nedovolenému nakládání došlo, a k tomu, jak se právní subjekt přičinil o odstranění nebo zmírnění škodlivých následků.

(2) Při posouzení ohrožení jakosti vod se přihlédne zejména k množství a charakteru uniklé látky, jakož i k místu, kde k vlastnímu ohrožení došlo.

(3) Při posouzení stupně znečištění se přihlédne zejména k množství a charakteru škodlivé látky, která pronikla do vod, ke škodlivým následkům a možnostem jejich odstranění, k vlivu škodlivé látky na jakost povrchových nebo podzemních vod a ke stupni ochrany dotčeného toku.

§ 24d

Pokuty za poškození veřejného vodovodu nebo veřejné kanalizace

Pokuta se stanoví za poškození,

a) vodovodního potrubí o průměru 500 mm a větším nebo kanalizačního potrubí o průměru 800 mm a větším ve výši od 20 000 Kčs do 50 000 Kčs,
b) vodovodního potrubí o průměru menším než 500 mm nebo kanalizačního potrubí o průměru menším než 800 mm ve výši od 5000 Kčs do 20 000 Kčs,
c) veřejné části vodovodní přípojky ve výši od 1000 Kčs do 5000 Kčs,
d) veřejné části kanalizační přípojky ve výši od 1000 Kčs do 5000 Kčs.

§ 24e

Pokuty za porušení jiných povinností

Pokuta za porušení jiných povinností podle § 24 písm. e) se stanoví ve výši od 1000 Kčs do 200 000 Kčs podle závažnosti porušení povinností.

§ 24f

Při ukládání pokuty podle § 24d a 24e se přihlíží zejména k tomu, jaké následky porušení povinností způsobilo, popřípadě mohlo způsobit, k okolnostem za nichž k němu došlo, a jak se právní subjekt přičinil o odstranění nebo zmírnění škodlivých následků.

§ 24g

Pokuty za opakované porušení povinností

(1) Poruší-li právní subjekt v době jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty jakoukoliv povinnost, za níž se ukládá pokuta podle tohoto zákona, použije se při stanovení výše další pokuty dvojnásobná sazba, při ještě dalším porušení trojnásobná sazba. Je-li pro určení výše ukládané pokuty stanovena nejnižší hranice, zvyšuje se tato hranice na dvojnásobek, případně trojnásobek.

(2) Pokuta i v případě zvýšení podle odstavce 1 může činit nejvýše 3 000 000 Kčs.

§ 24h

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy se vodohospodářský orgán dověděl o skutečnostech podle § 24, nejdéle však do uplynutí tří let ode dne, kdy k nim došlo.

§ 24i

Řízení o uložení pokuty provede vodohospodářský orgán, který jako první zjistil porušení povinností. Pokud porušení povinnosti zjistil okresní úřad a Inspekce ve stejný den, rozhodne o uložení pokuty okresní úřad. K přezkoumání rozhodnutí v odvolacím řízení je příslušné ministerstvo.

§ 24j

Při ukládání zvýšené pokuty podle § 24g se pokuty uložené podle nařízení vlády ČSR č. 26/1975 Sb., o pokutách za porušení povinností stanovených na úseku vodního hospodářství, posuzují jako pokuty uložené podle tohoto zákona.

§ 24k

(1) Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(2) Z pokut uložených Inspekcí připadá 50 % do rozpočtu obce, v jejímž katastru došlo k porušení předpisů, a 50 % je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.[4]) Pokuty ukládané okresními úřady jsou jejich příjmem.“.

41. § 26 zní:

„§ 26

V případech, kdy vypouštění odpadních nebo zvláštních vod do vod povrchových nebo podzemních je třeba uvést do souladu s ustanoveními vodního zákona nebo stanovenými ukazateli,[5]) rozhodne vodohospodářský orgán, zda a v jakém rozsahu a za jakých podmínek jejich vypouštění povoluje. V povolení sou-

[4]) Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

[5]) Nařízení vlády ČSR č. 25/1975 Sb., jímž se stanoví ukazatele přípustného stupně znečištění vod.

časně stanoví jakost vypouštěných odpadních a zvláštních vod a lhůtu, v níž má být tohoto stupně dosaženo.“.

42. V § 27 odst. 2 se vypouští slova „odst. 1“.

43. V § 29 odst. 1 písm. a) se vypouští slova „Českého geologického úřadu“.

44. § 29 odst. 1 písm. b) zní:

„b) působnost Magistrátního úřadu hlavního města Prahy podle zákona č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.“.

45. § 29 odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo zemědělství České republiky

a) řídí vodohospodářské meliorace zemědělských a lesních pozemků a hrazení bystřin, včetně závlahových a odvodňovacích staveb a jejich soustav, rybníků a malých vodních nádrží, pokud slouží zemědělství a lesnímu hospodářství,

b) řídí systémy veřejných vodovodů a veřejných kanalizací,

c) zajišťuje správu drobných vodních toků určených ústředním vodohospodářským orgánem prostřednictvím organizací ve své působnosti,

d) zabezpečuje dlouhodobou koncepci, základní a aplikovaný výzkum, monitorování a informační systémy v oblastech uvedených pod písmeny a) až c),

e) po dohodě s ministerstvem může stanovit obecně závazným právním předpisem podrobnosti na úsecích uvedených pod písmeny a) až d), pokud zákon o vodách nestanoví jinak,[6])

f) uděluje právnickým osobám po prokázání jejich odborné způsobilosti povolení k provozování veřejných vodovodů a veřejných kanalizací.“.

Čl. II

Ustanovení § 26 se použije na případy, kdy dosavadní nesoulad mezi vypouštěním odpadních nebo zvláštních vod do vod povrchových nebo podzemních a ustanoveními vodního zákona vznikl před nabytím účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 15 odst. 1 se vypouštějí slova „a vodní“. Za slova „potravinářský průmysl“, se vkládají slova „veřejné vodovody a veřejné kanalizace“.
2. V § 19 odst. 2 se slova „ochranu přirozené akumulace vod a vodních zdrojů a ochranu jakosti povrchových a podzemních vod“ nahrazují slovy „vodní hospodářství s výjimkou věcí náležejících do působnosti ministerstva zemědělství“.

Čl. IV

Zrušují se:

1. Nařízení vlády České socialistické republiky č. 26/1975 Sb., o pokutách za porušení povinností stanovených na úseku vodního hospodářství.
2. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 66/1987 Sb., o České vodohospodářské inspekci.

Čl. V

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

[6]) § 24 odst. 6, § 30 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb.

Příloha k zákonu ČNR č. 130/1974 Sb.

Rozdělení výrob podle jednotlivých kategorií

I. kategorie:	Technické jednotky:	Rozhodující ukazatel:
1. výroba sulfitové celulózy (nebělené)	1 t výrobku	BSK_5
2. výroba viskózových vláken	1 t výrobku	CHSK
3. výroba klihu a želatiny	1 t suroviny	BSK_5
4. tepelné zpracování hnědého uhlí	10 t prosazeného uhlí	fenoly
5. prádla vlny	200 kg prané vlny	BSK_5
6. výroba kyanovodíku a kyanidů	100 kg výrobku	CN-
7. máčírny lnu a konopí	1 t suchého stonku	BSK_5
8. koželužny	1 t suroviny	BSK_5
9. galvanizovny a provozovny s tepelnou úpravou kovů	0,5 kg spotřebovaných chemikálií obsahujících kyanidy nebo těžké kovy nebo 5 kg ostatních druhů spotřebovaných chemikálií	+
10. dělení butadienu meďnými solemi	1 kg spotřebovaných měďných solí	CHSK
11. suchá destilace dřeva	2 t zpracovaného dřeva	BSK_5
12. chemická úprava uranové rudy	5 t rudniny	U
13. výroba pesticidních látek na bázi organických látek s obsahem fosforu, chlorovaných uhlovodíků a na bázi pentachlorfenolu	100 kg vyrobeného prostředku	CHSK
14. výroba biologicky neodbouratelných saponátů a saponátových detergentů	100 kg aktivní látky ve výrobku	CHSK
15. výroba mazacích olejů	10 t suroviny	ropné látky
16. výroba syntetického fenolu	1 t výrobku	fenoly
17. výroba syntetického lihu	1 t výrobku	BSK_5
18. výroba farmaceutických a čistých chemikálií organickou syntézou	100 kg výrobku	BSK_5
19. výroba čistých chemikálií s obsahem těžkých kovů a radioaktivních látek	100 kg výrobku	+
20. zpracování technických tuků	1 t zpracovaného tuku	BSK_5
21. veterinární asanační ústavy	2 t zpracované suroviny	BSK_5
22. fosfátovny	1 kg spotřebovaných chemikálií obsahujících těžké kovy nebo 10 kg ostatních druhů spotřebovaných chemikálií	+

23.	koželužská výroba kožešin ze zvířecích kožek	500	kg zpracované suroviny	BSK_5
24.	výroba výbušnin ve strojírenském závodě	1	kg spotřebovaných chemikálií obsahujících těžké kovy	+
25.	výroba slinutých karbidů, měkkých feritů apod.	10	kg spotřebovaných chemikálií obsahujících těžké kovy nebo 100 kg ostatních spotřebovaných chemikálií	+
26.	výroba chromočinící lázně	1	kg zpracovaného dichromanu sodného	Cr
27.	výroba baterií (akumulátory, suché články apod.)	1	kg spotřebovaných chemikálií obsahujících těžké kovy	+
28.	chemické čistírny oděvů	25	kg vyčištěných oděvů	CHSK

II. kategorie:	**Technické jednotky:**		**Rozhodující ukazatel:**
1. tepelné zpracování černého uhlí	10	t prosazeného uhlí	fenoly
2. výroba chemické dřevoviny	1	t výrobku	BSK_5
3. výroba sulfátové celulózy	1	t výrobku	BSK_5
4. zpracování dehtu	1	t zpracovaného dehtu	CHSK
5. výroba škrobu	500	kg zpracovaných brambor	BSK_5
6. výroba kyseliny citronové	1	t zpracované suroviny	BSK_5
7. výroba droždí	500	kg zpracované suroviny	BSK_5
8. výroba krmiv kvasnou cestou	1	t suroviny	BSK_5
9. výroba plastické kůže	100	m^2 vyrobené kůže	CHSK
10. sýrárny	500	l zpracovaného mléka	BSK_5
11. jatky	100	kg masa v živé váze	BSK_5
12. zpracování drůbeže	100	kg zpracované drůbeže	BSK_5
13. výroba umělých klihkových střev	200	kg zpracované suroviny	BSK_5
14. výroba mýdla	1	t výrobku	ext. látky
15. výroba jedlých tuků	3	t výrobku	BSK_5
16. výroba biologicky odbouratelných saponátů a saponátových detergentů	100	kg aktivní látky ve výrobku	BSK_5
17. chemická úprava rud	10	t suroviny	+
18. výroba pesticidních látek (pokud nejsou uvedeny v I. kategorii)	100	kg vyrobeného prostředku	CHSK
19. výroba organické chemie s výjimkou výrob uvedených v ostatních kategoriích	100	kg výrobku	+
20. výroba dřevovláknitých desek	500	kg výrobku	BSK_5
21. mokré odkorňování dřeva, paření dřeva	1	t suroviny	CHSK
22. výroba chloroprenového kaučuku	1	t výrobku	BSK_5
23. výroba antibiotik	1	t suroviny na živnou půdu	CHSK
24. mokrá přádelna provozu lýkových vláken	1	m^3 použité vody	CHSK
25. vaječná výroba v drůbežářských závodech	50	kg nezahuštěného vaječného obsahu	BSK_5
26. výroba cukru	1	t zpracované řepy	BSK_5
27. infekční oddělení zdravotnických zařízení	5	m^3 použité vody	BSK_5
28. masná výroba	100	kg masných výrobků	BSK_5
29. sušárny brambor	200	kg suroviny	BSK_5
30. sídliště	0,5	připojeného ekv. obyvatele	BSK_5

31. čokoládovny – výroba poločokoládového želé a žvýkací gumy	1	t výrobku	BSK_5
32. strojírenská výroba – použití řezných a chladících emulzí	5	kg použitých ropných látek	ropné látky
33. výkrmny vepřů	0,2	chovaného kusu	BSK_5
34. lihovary	500	kg suroviny	BSK_5
35. restaurace a ubytovací zařízení	1	připojený obyvatel (počet připojených obyvatel se vyjádří jako součet pětinásobku ubytovací kapacity a počtu hlavních jídel připravovaných průměrně za den)	BSK_5
36. mísírny tekutých krmiv	100	l vyrobeného krmiva	BSK_5
37. mrazírny (výroba předsmažených bramborových hranolků, smetanových krémů s čokoládovou polevou, zpracování ryb a zeleniny apod.)	1	t výrobku	BSK_5
38. výroba krystalické glugózy a glukózového cukru	1	m^3 použité vody	BSK_5
39. výroba škrobu v obilných škrobárnách	500	kg zpracované mouky	BSK_5
40. výroba pektinu	100	kg zpracované suroviny, tj. jablečných výlisků	BSK_5
41. výroba skleněných vláken	1	m^3 apretační emulze	+
42. výroba škrobových lepidel	200	kg suroviny	BSK_5
43. loupárny brambor	100	kg zpracované suroviny	BSK_5
44. výroba sulfitové celulózy s regenerací varného louhu	1	t výrobku	BSK_5
45. paření brambor	100	kg zpracované suroviny	BSK_5
46. praní peří	500	kg zpracovaného peří	BSK_5
47. výroba kostní moučky	100	kg výrobku	BSK_5
48. lakovny s mokrými odlučovači	20	kg spotřebovaných barev	CHSK

III. kategorie:	**Technické jednotky:**		**Rozhodující ukazatel:**
1. výroba lepenky (ze starého papíru nebo hadrů)	0,5	t výrobků	NL
2. pivovary	1	m^3 vystaveného piva	BSK_5
3. sladovny	0,5	t výrobku	BSK_5
4. konzervárny ovoce, zeleniny a masa	100	kg výrobků	BSK_5
5. výroba polévkového koření	1	t suroviny	BSK_5
6. výkrmny kachen	10	chovaných kachen	BSK_5
7. mořírny barevných kovů	200	l použité vody	+
8. mořírny železa	1	m^3 použité vody	celkové Fe
9. výroba anorganické chemie s výjimkou výrob uvedených v ostatních kategoriích	1	t výrobku	+
10. výroba butadienového kaučuku	1	t výrobku	BSK_5

11.	výroba gumárenského regenerátu	1 t výrobku	BSK_5
12.	praní prádla	20 kg prádla	BSK_5
13.	rafinerie benzolu	1 t suroviny	CHSK
14.	výroba průmyslových hnojiv	10 t výrobku tel quel	+
15.	výroba papíru	0,5 t výrobku	NL
16.	výroba dřevité lepenky a bílé dřevoviny	1 t výrobku	NL
17.	válcovny kovů, tažírny drátů	10 t výrobků	ropné látky
18.	konzumní mlékárny	500 l mléka	BSK_5
19.	sušárny mléka	2 m^3 mléka	BSK_5
20.	bělení celulózy	10 t bělené suroviny	BSK_5
21.	zušlechťování textilu a karbonizace vlny	20 kg výrobku	BSK_5
22.	mytí dopravních, stavebních, zemědělských strojů a jejich součástí	100 l použité vody	ropné látky
23.	gumárenská výroba	1 t směsi	CHSK
24.	výroba čistých chemikálií s výjimkou výrob uvedených v I. kategorii	100 kg výrobků	+
25.	výroba polymerů s výjimkou kaučuku	1 t výrobku	CHSK
26.	finální výroba a adjustace léků	100 kg výrobku	BSK_5
27.	neinfekční oddělení zdravotnických zařízení	5 m^3 použité vody	BSK_5
28.	ošetření a tavení sýrů	500 kg výrobků	BSK_5
29.	rumplovny skla	100 kg rumplovaného skla	NL
30.	lodní doprava	20 kg spotřebovaných pohonných hmot	ropné látky
31.	výroba nealkoholických nápojů	5 m^3 výrobků	BSK_5
32.	mlýnský provoz	1 t vypraného obilí	BSK_5
33.	alkalické odmašťování kovů	100 l použité vody	ropné látky
34.	opravny strojů kromě alkalického odmašťování kovů	200 l použité vody	ropné látky
35.	flotační úprava rud	5 t vsázky rudy	NL
36.	výroba hliníkových slitin	1 t výrobku	NL
37.	výroba olova a olověných slitin	5 t výrobku	Pb
38.	kotelny na kapalná paliva (jen při vypouštění odpadních vod, jejichž vznik je technologicky odůvodněn)	1 t spotřebovaného kapalného paliva	ropné látky
39.	sklady ropných látek (jen při vypouštění odpadních vod, jejichž vznik je technologicky odůvodněn)	10 t skladovací kapacity	ropné látky
40.	výroba panelů	1 m^3 použité vody	NL
41.	dezinfekční stanice (ČSD)	1 m^3 použité vody	ropné látky
42.	brusírny skla	200 l použité vody	NL
43.	broušení tmelu	1 m^3 použité vody	NL
44.	strojírenská výroba (pokud není v jiných kategoriích)	1 m^3 použité vody	+

45.	lahůdkářská výroba (výrobky studené kuchyně, zavináče, saláty apod.)	50 kg výrobků	BSK_5
46.	slévárenská výroba	1 t výrobku	NL
47.	lokodepo ČSD	100 l použité vody	ropné látky
48.	řezání a broušení kamene	1 t zpracované suroviny	NL
49.	pekárny a cukrárny	1 t výrobku	BSK_5
50.	výroba eternitu	1 m^3 použité vody	NL
51.	výroba geoditu (kysličník železitý pro magnetofonové pásky)	100 kg výrobku	Fe
52.	výroba chmelového extraktu	500 kg zpracovaného chmele	BSK_5
53.	výroba technických plynů	100 kg acetylenu nebo 100 m^3 kyslíku	ropné látky
54.	opravny akumulátorů	100 l použité vody	+
55.	odpadní vody z mléčnic	50 l nadojeného mléka	BSK_5
56.	zpracování ovoce (výroba moštů, sirupů a ovocných vín a koncentrátů)	200 kg výrobků	BSK_5
57.	výroba inkoustů, tuší, kancelářských lepidel, vodových, anilinových, razítkovacích, temperových a plakátových barev, průmyslových, krejčovských a školních křídl, modelovacích hmot apod.	1 m^3 použité vody	+
58.	polygrafický průmysl	4 m^3 použité vody	+
59.	výroba vín	100 kg zpracovaných hroznů	BSK_5
60.	lisování výrobků z plastů	500 kg zpracované suroviny	ropné látky
61.	výroba nábytku, lignátových a cembalitových desek	0,5 m^3 zpracované základní suroviny	CHSK
62.	výroba tenkostěnných gumových výrobků	100 kg latexu v suché váze	CHSK
63.	skladování nitrocelulózy	1 m^3 odpadní vody	NL
64.	výroba montovaných bytových jader	1 m^3 použité vody	+
65.	stáčení vín	5 m^3 výrobku	BSK_5
66.	výroba vína (od kvašení moštů)	1 m^3 výrobku	BSK_5
67.	rafinace surového cukru	5 t rafinády	BSK_5
68.	výroba obvazové a buničité vaty rozdělení na:		
	papírenská výroba	1 t výrobku	NL
	zušlechťování textilu	100 kg výrobku	NL
69.	výroba hliníkových fólií a obalů pro potravinářský průmysl	1 t výrobku	ropné látky
70.	mytí lahví v potravinářském průmyslu	1 m^3 oplachové vody	+ (pH)
71.	eloxovny	500 l použité vody	+
72.	leštění skla (kyselé odpadní vody z adsorberů)	500 l odpadní vody	+ (pH)
73.	výroba lihovin (destilace ovocných kvasů a vína na destiláty, příprava lihovin, plnění do lahví)	1 m^3 odpadní vody	BSK_5

74. zpevněné odstavné plochy motorových vozidel	10	m^2 využívané odstavné plochy	ropné látky
75. odpadní vody z kotelen	100	W instalovaného výkonu kotlů	rozpuštěné látky
76. chemické matování a leptání skla	500	l odpadní vody	+ (pH)
77. zpracování ropy na paliva	5	t zpracované ropy	CHSK
78. těžba ropy	5	t vytěžené ropy	ropné látky
79. strojní výroba skla	1	t výrobku	ropné látky
90. výroba keramiky	1	t výrobku	NL

IV kategorie:	**Technické jednotky:**		**Rozhodující ukazatel:**
1. briketárny	5	t výrobku	NL
2. hydraulická doprava popílku a škváry	2	t prosazeného uhlí	NL
3. granulace strusky	5	t suroviny	NL
4. prádla uhlí	2	t suroviny	NL
5. výroba železa	2	t výrobku	NL
6. plavírny kaolínu a hlín	1	t suroviny	NL
7. těžba uranu	1	t rudniny	U
8. chemická úpravna vody	10	m^3 upravené vody	NL
9. magnetická a mechanická úprava rudy	1	t zpracované rudniny	NL
10. odpadní vody ze skrápění uhlí při vykládce	10	t vyloženého uhlí	NL
11. těžba a úprava slévárenských písků	1	t vytěženého a upraveného písku	NL
12. odpadní vody z praní pískových filtrů	100	m^3 upravené vody	NL
13. živičné obalovny	1	t vyrobené směsi	NL
14. výroba cementu	5	t výrobku (cementu)	NL
15. těžba a praní kamene	3	t vytěženého kamene	NL
16. příprava betonových směsí	1	m^3 betonové směsi	NL
17. odpadní vody z koupališť	1	m^3 objemu koupaliště	+
18. oteplené odpadní vody (změna jakosti spočívá pouze ve změně teploty)	1	m^3 odpadní vody	nestanovuje se
19. výroba elektrické energie v jaderné elektrárně			
– provozovaná elektrárna	5000	kWh vyrobené elektrické energie	+
– odstavená elektrárna, případně blok	1	kW instalovaného výkonu	+

24

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 23. prosince 1991,

kterou se mění vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 58/1991 Sb., o vymezení obsahu mzdových prostředků

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. a) zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 58/1991 Sb., o vymezení obsahu mzdových prostředků, se mění takto:

1. V § 2 se vypouští odstavec 1 písm. b) a odstavec 2; dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

2. V § 3 odst. 1 se na konci vypouští slovo „(§ 4)".

3. § 4 se vypouští.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Miller v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.